

Auteur van de maand

01-01-2011 **Rob Ruggenberg**

Voor zijn historische jeugdboeken doet Rob Ruggenberg altijd onderzoek. Voor het boek *IJsbarbaar* dat dit jaar uitkomt, reisde hij naar Groenland. Daar was het behalve heel koud ook heel mooi. En daarom mislukte de eerste versie van zijn boek.

Rob in Groenland met Paula (4), Orpa (6) en Jensine (8)

Vertel eens over Groenland

‘Ik heb veel gereisd, maar nog nooit zo iets moois als dit gezien. Groenland is het allermooiste land van de hele wereld! Vooral het ijs is zo mooi! Zo puur, zo wit en blauw en alom aanwezig. Eigenlijk zijn er geen woorden voor om die schoonheid te beschrijven. Ik logeerde in een heel klein dorpje met een heel klein schooltje, met misschien tien kinderen. Die konden zo uit het raam gigantische ijsbergen zo hoog als kerktorens voorbij zien drijven.’

Waarom ging je daarheen? Wat heeft Groenland met je nieuwe boek te maken?

‘Mijn hoofdpersoon komt daar vandaan. In de zeventiende eeuw hebben Nederlandse ontdekkingsreizigers twee Inuit uit het oosten van Groenland ontvoerd en meegenomen naar Nederland. Over de ene die de reis overleefde, gaat mijn boek. Ik wilde weten waar en hoe hij geleefd had. Ik was daar dus voor onderzoek. Maar ik raakte zo ondersteboven van de Inuit en hun cultuur en de schoonheid van het land dat ik alleen maar daarover ging schrijven. Mijn boek begon meer op een reisboek te lijken dan op een spannend verhaal voor jongeren.’

Je was dus verblind door de schoonheid van Groenland. Wat heb je toen gedaan?

‘Ik heb alles weggegooid en ben helemaal opnieuw begonnen. Ik schrijf nog wel steeds over die jongen uit Groenland, maar nu wordt het echt een verhaal. Ik dwing mezelf om geen al te uitgebreide natuurbeschrijvingen te maken, anders gaat het weer mis.’

Hoe ben je zelf op dit verhaal gestuit?

‘Ik las een oud boek uit de zeventiende eeuw over Mongolië. Daar stond een alinea in over die twee ontvoerde Inuit. Dat intrigeerde mij. Ik wilde er meer over weten en ben toen gaan spitten in andere boeken en bronnen. En daar kwam ik het verhaal weer tegen. Twee jongens worden ontvoerd vanuit Groenland naar Nederland. De ene sterft bij aankomst in ons land en de andere wordt uitgebuit als kermisattractie. Ik probeer altijd zo dicht mogelijk bij de historische bronnen te blijven, maar sommige dingen moet ik zelf invullen. Andere dingen lijken weer door mij verzonden, maar zijn echt gebeurd. Zo las ik in een van de oude boeken hoe de jongen wordt voorgesteld aan prins Maurits. Hij moet in de Haagse Hofvijver een demonstratie geven van wat Inuit doen. Hij schiet met zijn pijl en boog een vis uit de vijver en eet die rauw op. Hij doet dus wat hem gezegd wordt en wordt vervolgens als vreselijke barbaar beschouwd. En dat in een land dat zelf als nationale trots het eten van rauwe haring heeft!’

Je wilt in je boeken graag iets nieuws vertellen, he?

‘Ja, dat is mijn journalistieke achtergrond. Ik wil iets onbekends uit de geschiedenis dat het waard is om geweten te worden vertellen. In mijn eerste boek schreef ik bijvoorbeeld over kindsclaven van de Spanjaarden. Daar was in nog geen geschiedenisboek ooit over geschreven. Ik krijg nog steeds vragen van historici of ze mijn bronnen mogen hebben. Nou, als mijn boek geschreven is, wil ik die wel prijsgeven.’

Hoe schrijf jij een boek? Heb je de hele verhaallijn van tevoren in je hoofd zitten?

‘Normaal ligt voordat ik met schrijven begin, inderdaad alles voor 80, 90 procent vast. Maar bij mijn vorige boek, *Manhatan*, liep het helemaal fout. Daar komt een Indiaans meisje in voor. Ze was bedoeld als bijpersoon, ze duikt in het begin op en zou in hoofdstuk 5 weer moeten

verdwijnen, Maar op de een of andere manier lukte dat niet. Elke ochtend nam ik me weer voor 'vandaag ga je dood' en dat lukte telkens niet. Uiteindelijk is ze van bijpersoon hoofdpersoon geworden. Een verhaal heb je dus nooit helemaal in de hand.'

Hoe gaat het met je nieuwe boek verder? Is het al bijna af?

'Ik ga dit voorjaar voor een tweede keer naar Groenland. Ik heb een iglo geboekt aan de rand van het water en op mijn laptop rond ik daar het verhaal af. Want het einde van het boek speelt ook weer op Groenland.'

Wat was je mooiste ervaring in Groenland?

'Onze gastheer nam mijn vrouw en mij mee op een bootje de zee op en zette ons af op een drijvend stuk ijs. Dat was een ongelooflijke ervaring. Je staat midden op zee, de zon schijnt en het ijs smelt en dat water drink je. Je drinkt dan water van ijs dat eeuwen oud is. Dat zal ik van mijn leven nooit meer vergeten.'

Voor het nieuwe boek van Rob Ruggenberg moet je nog even geduld hebben, maar je kunt al wel vast een kijkje nemen op de speciale [IJsbarbaar-website](#). Of lees een van zijn vorige boeken: *Het verraad van Waterdunen*, *Slavenhaler* of *Manhatan*. Wil je meer weten over Rob Ruggenberg? Klik dan [hier](#).